

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za en mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemati, velja: Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za en mesec 1 gl. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnine in oznanila (insertate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenjskih alicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 233.

V Ljubljani, v sredo 11. oktobra 1893.

Letnik XXI.

Jezikovni izvrševalni zakon.

III.

Narodna enakopravnost se da izvesti na dva načina, ali se izvede po deželah ali pa po okrajih.

Za prvi način narodne enakopravnosti potegujejo se v prvi vrsti Čehi. Čehi zahtevajo, da je češčina enakopravna z nemščino po vsem Češkem, ravno tako pa tudi po vsej Moraviji in Sleziji. Ta zahteva se popolnoma vjema z besedilom ustave.

Ce so pa možje, ki so ustavo delali narodno enakopravnost si tudi tako mislili, si pa mi ne upamo trditi. Razen Češke in Moravske se že ni nikjer poskušala na ta način izvajati narodne enakopravnosti in se tudi ni nikdar zahtevalo tako izvajanje. To pač kaže, da večina Avstrije ne želi takega izvajanja narodne enakopravnosti.

Tudi bi se pokazale prevelike težave, ko bi se na ta način hotela izvajati ustava.

Le pogledajte koliko časa bi minolo, da bi dobili toliko slovenske veščine uradnikov, da bi vsi uradi na Štajerskem in Koroškem mogli poslovati v slovenščini. Ravno tako težavno bi bilo izvesti popolno enakopravnost nemščine in italijanščine na Tirolskem. Še težje bi bilo pa na Primorskem in v Bukovini, kjer bivajo tri oziroma celo štiri narodnosti. Po našem mnenju nam ne kaže se poganjati za narodno enakopravnost v tem zmislu, ker bi s tem vsled težav se stvar le za dolgo zavlekla, ali pa morda za zmiraj odložila. Nasprotnikom narodne enakopravnosti bi bilo tako izvajanje voda na njih mlin. Ko bi se pokazale velike težave, bi pa klicali: „Saj smo trdili, da narodna enakopravnost ni izvedljiva, da je nezmisljiva.“

Res se govori, da so na Švicarskem vsi trije jeziki enakopravni. V resnici je pa to tudi bolj v teoriji nego v praksi. Nemščina in francoščina sta res enakopravni, kar je lahko, ker se učita po vseh srednjih šolah, ali z laščino pa že ni tako. Pri

osrednjih uradih je pač tudi nekaj italijanščine zmognih uradnikov, pri mnogih drugih uradih bi pa že Italijan težko dobil pravico v materinščini razen v par kantonih. Sicer je pa tudi lažje jezikovna enakopravnost izvedljiva, kadar gre za svetovne jezike, katerih se mnogi ne učijo le zaradi svojega službovanja, nego tudi zaradi bogatega slovstva, nego pa, kadar gre za jezike, katere govori le nekaj milijonov ljudi in katerih slovstvo za splošno evropsko kulturo nema baš velicega pomena. Zato se pa švicarske razmere ne morejo uporabljati za Avstrijo.

Za Češko sta se izdali dve jezikovni naredbi, ki zagotavljata jednako pravico obema deželama jezikoma po vsem Češkem. Ti dve naredbi sta se izdali pa v začetku Taaffejeve vlade, ko se je že v vladnih krogih nekako gojila misel na obnovenje državnega prava. Baš pod vplivom tega zgodovinskega prava sta se izdali ti naredbi, za to se pa ločita od jezikovnih naredb, ki so se izdale za nas Slovence. Tudi lahko trdimo, da bi danes Taaffejeva vlada taceh naredb več ne izdala.

Ti naredbi sta povod veliki nevolji čeških Nemcev. Kolikrat so že zahtevali, da se razveljavita. Baš zaradi teh dveh naredb Nemci silijo, da se izda poseben jezikovni zakon, nadejajoč se, da bi zakon jezikovne razmere drugače vredil.

Tolikor moremo dosedaj vedeti, žele levičarji, da se narodno enakopravnost izvrši po okrajih. V mešanih okrajih bi bila oba jezika jednako pravna, v jednojezičnih pa ne. Slovenci ne moremo imeti nič proti taki vredbi. Tega tako nismo nikdar zahtevali, da bi slovenščina naša morala biti jednako pravna z nemščino v nemških okrajih Koroške in Štajerske. Seveda bi se moralo natančno določiti pogoji, pod katerimi ima veljati kak okraj za mešan.

Baš pri tem bode treba največje previdnosti, posebno ker podatki ljudskega popisovanja gledé na narodnost niso posebno zanesljivi. Uradniki mešanih okrajev bodo morali znati oba jezika dotičnega kraja.

Nikakor se pa Slovani ne smemo zadovoljiti s tem, da bi jezikovna enakopravnost nehala v okraju, višja oblastva bi pa nemški poslovala. To bi pač ne bila narodna enakopravnost v duhu ustave, če tudi bi levičarji najraje videli tako uredbo. Višja oblastva morajo reševati stvari v tistem jeziku, kakor so jih nižja oblastva. Zato naj se pa pri namestništvih in pri nadsodiščih ter drugih višjih uradih nastavi potrebno število tudi jezikovno sposobnih uradnikov. Morda bi bile umestne tudi drugod take razdelitve, kakor je pri nadsodišču v Pragi, kjer je poseben nemški in češki senat.

Ce levičarji dovolijo v tako vrejenje narodne enakopravnosti, da bode slovenščina jednako pravna tudi pri višjih uradih, potem lahko z dobro vestjo Slovenci glasujejo za izvedenje narodne enakopravnosti po okrajih. S tem, da taki vredbi ne nasprotujemo, pokažemo, da mi sami zares želimo sprave z Nemci ne pa boja, samo da se le zagotovi naš narodni obstanek in pa omogoči naš gmetni in pa duševni razvoj.

Na Češkem Čehi zares nekaj zgube, ali pomisliti je treba da pa mnogo pridobe v Sleziji z izvedenjem narodne enakopravnosti. Sicer pa Slovani, mej drugimi tudi Čehi mnogo pridobe že s tem, če se vpelje tak jezikovni zakon, ker se naredi konec sedanji hudi narodni borbi. Svoje gmetne in duševne moči bodo potem lažje obračali kulturnemu razvoju. Čim bolj se kulturno razvijamo, tem večji vpliv si pridobimo tudi v državi. Narodnostni boji jako ovirajo razvoj slovanskih narodov v Avstriji. Korist od vrejenja narodne enakopravnosti bode imela vsa država, katero narodni razpori le slabe. Za to pa moramo delati na to, da se kako sprava doseže, ne prepreči.

Seveda pričakovati pa ne moremo od Nemcev, da bi glasovali za kak zakon, ako bi jim ne dajal nobene ugodnosti. Ta ugodnost bi pa bila, da bi tudi v nekaterih okrajih na Češkem mogli službovati brez znanja češčine.

LISTEK.

Vsakdanje dogodbe.

(Napisal Josip Jaklič.)

1. Smolarjev Matevž.

(Dalje.)

Tretji dan so pokopali umrlo. Krsta ni bila pobarvana in Matevž bi niti zvoniti ne bil dal za ženo, če bi ga sosedje ne bili prisilili.

In potem je še tri mesece računal, kako neumno je to, da je Marijana umrla, in koliko troškov bi se lahko prihranilo, če bi še živela.

Bil je odslej sam. Ostal je vdovec; da bi se zopet oženil, ni mu prišlo na misel. Stiskal je še bolj kot preje in niti otrokom ni privoščil, da bi se do sitega najeli.

„Človek ne sme tako preširno živeti, če nima nič. Treba, da si kaj prihranimo, če pride lakota ali kaka druga nesreča. Sicer pa jaz tudi nimam ničesar, prav ničesar,“ povdarjal je Matevž o vsaki priliki, če prav mu je bila skoraj cela vas dolžna. Zaman so ga prosili otroci, naj jih vsaj opravi tako, da bodo mogli mej ljudi.

„Tega jaz ne zmorem in ne zmorem. Sicer ste pa zadosti čedno oblečeni. Vidiš Janez, tvoja

obleka je še skoraj čisto nova, saj kaj je tega, kakih pet let bo, kar sem jo dal napraviti in jaz sem jo nosil samo ob največjih praznikih.“

Janez se je jezil in molčal. Dobro je vedel, da jo je nosil že njegov stari oče in da mu komolci gledajo iz rokavov. Toda kaj se hoče! Star kozel ima trd rog. Trpel je in čakal — da že skoraj starrega ne bo!

In res, naposled je prišla tudi Matevžu neumna misel, da bi bilo že skoraj čas, umreti. To pa se je zgodilo tako-le:

Matevž je tlačil senó, katero sta njegova sina metala na kozolec, in po neprevidnosti je stopil na trhljeno desko, le-ta se je udrila pod njim in Matevž je padel na voz, kateri je stal pod kozolzem. „Jezus, Marija!“ vzkliknil je. Na krik priletela sta Janez in Tomaž ter spravila nezvestnega očeta v hišo v posteljo. Zlomil si je bil obe nogi.

Vedeli niso, kaj bi počeli. Sicer otroci očeta niso imeli radi. Ali ko je ležal brez zavesti, morebiti malo dnij pred smrtjo, bilo jim je hudo.

Otroci si niso bili jedini, kaj je storiti. Janez je menil, da je treba poslati po okrajnega zdravnika, dr. Sipico, Tomažu pa se je bolj pametno zdelo, poklicati ženo gaberskega konjača, ki vé več kot „vsi oni škrieci in mazači“. Mej tem pa je Matevž spregledal in ko je čul, da govoré o zdrav-

niku, povrnila se mu je takoj prejšnja žilavost in skopost.

„Po zdravnika pa ne in ne! Če pride dr. Sipica, sné nam v dveh dneh več, kot sem si jaz z ranjco pridobil celo svoje življenje. Le pošljite po Strnadovo Uršo ali po koga družega, da mi nogo vpravna, po bo zopet dobro. Saj ni tako hudo, ne. Malo se mi je noga zvinila.“

Tako je govoril bolni Matevž in celó zdihovati si ni upal iz straha, da bi otroci ne poslali po zdravnika, ki je tako drag.

Prišla je Strnadova Urša, dejala mu na noge ranjevice, velikanske obkladke črne bili in Bog vedi, kaka druga zelišča še. A Matevž je samo stokal in zdihoval. Čez nekaj dnij poslali so po ženo gaberskega konjača. A tudi to ni pomaglo nič. Matevžu je bilo odločeno, da umrje.

„Namenjeno mu je, da umré,“ menila je Strnadova Urša. „In kar je človeku namenjeno, temu ne uide. Vsaka pomoč je tu zastoj.“

„Starost, starost,“ dejala je konjedérka. „Če bi bil mlad, bi se še dalo kaj pomagati. Toda kadar ima človek skoraj sedem križev na hrbtu, potem je pa že bolan, če ga le malo sapica prepiše, kaj pa še le, če s kozolca pade, kakor Matevž. Le verjmite mi.“ In zmignila je z rameni.

(Keneč sledi.)

Seveda, če pa Nemci nečejo privoliti v toliko, kolikor smo tukaj naveli, potem pa slovenski poslanci nikakor ne morejo glasovati za njih predloge, temveč jih morajo pobijati z vso odločnostjo, ker nemščini ne moremo dovoliti nobene druge prednosti, kakor jo zahtevajo pravi državni oziri, da bi pa Nemci imeli kake prednosti kot narod, v to pa nikdar Slovani ne moremo privoliti in tudi privolili ne bomo.

Ko bi se tudi proti volji Slovanov vsilila kaka vredba jezikovnega vprašanja, katera bi Nemcem zagotavljala prvenstvo in gospodstvo, bi to ne bil začetek narodnega miru, temveč le začetek še hujšega boja.

Hrvatski ban v Djakovu.

Iz Zagreba, 8. oktobra.

Hrvatski ban se je povrnil s svojih jesenskih počitnic še le 3. oktobra v Zagreb. Tukaj se je 3. in 4. hitro razpravljalo v konferenciji pod njegovim predsedstvom o bodočem proračunu za Hrvatsko in Slavonijo, seveda v onem okviru, kakor ga je opredelilo ogersko ministerstvo, in kakor sem poročal v zadnjem dopisu.

6. oktobra pa je bil ban že v Slavoniji, kjer hoče prepotovati virovitiško županijo. To potovanje samo na sebi ni nič posebnega. Svečanosti se bodo vršile po redu v vsakem kraju, kamor bode ban prispel, po navadnem načinu. Kazal se bo povsod sijaj, seveda na račun občin, ki že tako težko prenašajo današnji davek, pa tudi govorilo se bode in pozdravljalo, da bode vse odmevalo same hvale za današnjo ero.

Vsa taka poročila prepuščajo se pa onim, katerim so posebno všeč, nam pa je omeniti neke posebne točke iz potovanja banovega, namreč pohod bana Khuen-Hedervary-ja pri škofu Strossmayer-ju.

Poroča se nam, da pride hrvatski ban v Djakovo, kjer bode gost tamošnjega škofa. Kdo bi bil kaj takega verjel še pred kratkim časom? Ali tudi Hrvatska mora imeti svojo Canosso. Kako bi pač drugače krstili ta banov pohod v Djakovo? Kaj se ni na škofa Strossmayerja največ vpilo ravno za vlade sedanjega bana, ki je tudi sam pomagal v svojih govorih kršiti vsaj politični ugled tega znamenitega domoljuba?

In zdaj? Nedvojbeno morajo biti važni razlogi in gotovo ne samo etiketni, da pride ban v škofovske dvore v Djakovo. Vse to stoji bržkone v zvezi z zadnjo banovo avdijenco na Dunaju, kjer se je ban posvetoval tudi v dolgem razgovoru z ogerskim ministerskim predsednikom Wekerlom.

Popolnenje stolice zagrebške nadškofije se mora uresničiti, ker je že skrajni čas za to. Ali kako? Koliko časa so se merodajni krogi o tej zadevi sporazumljevali, pa vendar še niso našli pravega kandidata, in sicer zato ne, ker so se oddaljili od pota resnice, pa hoteli po svoji volji nekaj izvesti, kar je nemogoče brez sporazumljenja dotičnih cerkvenih oblastij.

Se dozda je jedini kandidat za zagrebško nadškofovsko stolico sarajevski nadškof dr. Stadler. V Rimu se nedvojbeno drže strogo poročila škofa Strossmayerja, ki je dozda jedini pravi tolmač želj hrvatskega naroda v tem oziru, a ob enem najboljši dokaz, da se njemu veruje, je to, da se dozda ni nobeden drugi kandidat predložil za dotično nadškofovsko stolico.

Ker se je pa tudi ban svečano izjavil, da hoče za zagrebškega nadškofa le Hrvata, a dr. Stadlerja ne bi na nobeden način rad, prisiljen je, da se v tej zadevi sporazumi s škofom Strossmayerjem. Vprašanje je seveda, bode-li sploh moglo priti do sporazuma?

Glavna želja hrvatskega naroda je, da dobi v prvem redu dobrega duhovnega poglavarja, a zraven tega pa tudi moža, ki bode imel srce za hrvatski narod, da bode tudi domoljub.

Naši protivniki se pa bojé jednega in drugega, pa so zatoorej zašli na stranska pota ter iskali kandidate zunaj Hrvatske, in sicer največ po Ogerskem. Ko se je pa slednjič ves njihov trud izjalovil, morajo poiskati sveta na onem mestu, kjer so ga mogli precej s početka najti, in to vprašanje bi bilo že zdavnej rešeno na duševno in gmotno korist hrvatskega naroda.

Velika sreča je za nas, da je Bog vzdržal našega velikega škofa tako dolgo pri življenju. Ni se bati hrvatskemu narodu, dokler se oklepa njega in njegovih vzvišenih mislij. Protivniki njegovi ginejo

vsi poredoma, drugi pa se mu klanjajo in iščejo sporazumljenja z njim. Hočete-li večje zmage?

Kako smelo, kako oholo se je še pred nedavnim govorilo in pisalo proti temu cerkvenemu dostojanstveniku, in zdaj se bode z njim dogovarjalo o oni zadevi, zaradi katere so ga tolikokrat razžalili. Vsa oblastna Ogerska ne more zmagati skromnega škofa v Djakovu in le po njegovem posredovanju se bode moglo rešiti vprašanje o popolnitvi zagrebške nadškofovske stolice.

Da se bode rešilo na korist hrvatskega naroda, ni nobene dvojbe, kajti niti v Djakovu, niti v Rimu niso spremenili svojega mnenja v tej zadevi. V teh krogih vlada stalnost v načelih, dočim je v svetni politiki le prava nestalnost.

Politični pregled.

V Ljubljani, 11. oktobra.

Državni zbor se je včeraj zopet sešel. Naši čitatelji že vedo da je deželnoobrambovski minister zagovarjal deželnoobrambeni zakon in finančni minister pa državni proračun. Da je finančni minister vse ugodno naslikal, je pač umljivo samo po sebi. Najbolj je pa iznenadil poslance ministerski predsednik grof Taaffe s tem, da je predložil volilno reformo za državni zbor. Kolikor sedaj vemo, sedanje zastopstvo interesov ostane, in tudi število poslancev se nič ne spremeni. Kmetске občine bodo tudi v bodoče po volilnih možeh volile. Volilec bode vsak, ki zna pisati in čitati in šest mesecev stanuje v kaki občini. Tisti, ki pisati in čitati ne znajo, bodo volili, če so bili pri vojaki podčastniki ali pa dobili kako svetinjo za zasluge ali pa bili v vojski. Poleg tega bodo tudi vsi tisti volili, ki plačujejo kak direktni davek. Mi smo svoje mnenje o premembi volilnega reda že povedali, in torej ga nam ni treba ponavljati. Dosti upanja pač nimamo, da bi pri sedanji konstelaciji se ta volilna reforma zares vsprejela. Priverjeni smo pa, da se gibanje, ki se je za občno volilno pravico začelo, s to predlogo le še bolj izpodbudi, in da prej ne odjenja, da se v tem oziru kaj stori. — Dr. Herold je predlagal, da se prekliče naredba, s katero so se ustavila porotna sodišča v Pragi in zahteval za svoj predlog nujnost. Nujnost je utemeljeval s tem, da ima praško prebivalstvo pravico, da izve, zakaj se mu je vzelo porotno sodišče. Vašaty je v češčini podpiral nujnost. Za nujnost so pa glasovali le Mladočehi, nemški nacionalsci in protisemitje, kar je vzbudilo velik hrup mej Mladočehi.

Politika in državni zbor Če bi šlo prav po volji vlade, bi v tem zasedanju zbor se pečal pred vsem z gospodarskimi vprašanji. Vlada mu tako razven predloge o izjemnem stanju v Pragi in o razširjenju volilne pravice za državni zbor ne predloži nobene pol. predloge. Pa ti predlogi bode dala povod dolgim političnim razpravam in to ne le, kadar se bode o njiju razpravljalo, temveč tudi pri budgetni debati. Mladočehi bodo sploh porabili vsako priliko, da bodo govorili o čeških političnih razmerah. Zato je pa pričakovati, da se bode v letošnjem zborovanju državnega zbora toliko govorilo o politiki, kakor se še ni nikdar. Vse stranke bodo morale zavzeti stališče proti češkemu vprašanju. Ker češko vprašanje sploh sega daleč v notranje razmere naše države, bodo državnozborni govorniki vseh strank se pečali z njimi, posebno pa še levičarski in nemškonarodni, katerim je to vprašanje tudi jedno glavnih točk njih programa.

Mladočeški poslanci so jako nevoljni na dr. Julija Gregra, ker se brani, mladočeške govore tiskati v svojem listu, bojé se, da bi mu ga ne ustavili. Sedaj bodo morali govore posebej dati tiskati in jih razširjati mej narodom. To bode pa združeno s troški in težavami. Temu seveda bi se dalo odpomoči le z osnovo novega mladočeškega lista, ali tudi to ni brez težav. Novi list bi se takoj tako ne razširil, da bi mogli izvedeti vsi volilci govore svojih zastopnikov. Mladočehom je pa baš sedaj veliko ležeče na tem, da volilci čitajo njih govore, ko jim ni mogoče več po shodih zabavljati. V državnem zboru bodo ložje pod varstvom imunitete kazali svojo odločnost. Vse, kar bi povedali sicer pri volilnih shodih doma, mislijo sedaj povedati v državnem zboru, ker drugače ne izve narod.

Dobri nasledki izjemnega stanja se že kažejo. V narod prodira prepričanje, da je treba skupnega postopanja vseh čeških strank. V več me-

stih so se že osnovali klubi, v katerih so združeni pristaši vseh čeških strank. Ti klubi imajo pripraviti tla za skupno delovanje. Začetek je vesel, želeli je le, da bi po odstranjenju izjemnega stanja dr. Gregr in tovariši zopet vsega ne razdrli, ker so mojštri v razdiranju.

Izjemno stanje v Pragi. Po časopisih se razpravlja vprašanje, je-li zares potrebno dovoljenja državnega zbora ali ne. Po zakonu je jasno, da je za ustavljenje porotnih sodišč treba pritrditve državnega zbora. Manj jasno je pa, če je te pritrditve treba tudi za druge izjemne naredbe. Vlada je pač zavezana, stvar predložiti državnemu zboru, ali nikakor pa ni jasno povedano v zakonu, da bi bila tudi zavezana, držati se mnenja državnega zbora. Toda tukaj pride nekaj drugega v poštev. Odklonenje izjemnega stanja bi bila taka nezaupnica vladi, da bi morala odstopiti. Nova vlada bi seveda razveljavila izjemne naredbe. Sicer pa vse to razpravljanje ima le bolj teoretično vrednost, ker v tem slučaju je vladi večina že tako rekoč zagotovljena.

Volitve v Galtici. Pri dopolnilnih volitvah za državni zbor začetkom t. m. je bil izvoljen za mesto Levo dr. Pičtak, za jaroslavski okraj g. Pastor, za dolinski okraj g. Witoslavski. Zadnji je imel protikandidata Rusina g. Grabovienjskega.

Prememba v srbskem ministerskem predsedstvu. Sedanji srbski ministerski predsednik Dokić menda kmalu odstopi in vprašanje je, kdo bode naslednik njegov. Imenujeta se Pašić in Velimirovič. Poslednji pripada zmernemu delu radikalne stranke. Kralj je bajé za Velimiroviča. Bivši kralj Milan je v Opatiji svojemu sinu pojasnjeval razne politične stvari, posebno postopanje radikalnih vodij, ki skušajo izvrniti odgovornost na kralja za vse košljive in nevspešne stvari. Radikalna stranka pa bajé hoče vsekako imeti Pašića in se jezi, da Milan daje kralju še kake svete. Pašić odlaša svoj odhod v Peterburg, kjer ima biti srbski poslanik, da bode v odločilnem trenutku v Belemgradu. Boji se namreč, da bi ga prezrli, ako bi ga ne bilo v odločilnem trenutku v domovini. S sedanjim ministerskim predsednikom pa radikalsci niso nikakor prav zadovoljni, zdi se jim vse prezmeren.

Pruske volitve. Sedaj, ko so se že jako približale volitve za pruski deželni zbor, začeli so se postavljati tudi kandidati. Protisemitje se udeležijo tudi teh volitev. Pri tem se pa kaže vedno bolj demokratičen značaj protisemitske stranke. Postavila je do sedaj svoje kandidate le proti protestantskim konservativcem in narodnim liberalcem. Volilni boj bode zatoorej prouzročil vsekako hudo nasprotje mej konservativci in protisemiti, kateri so dosedaj večkrat v parlamentu skupno postopali. Če pridobe protisemitje dokaj mandatov, bodo se organizovali kot posebna stranka. V deželnem zboru bode njih vpliv v tem večji, ker v njem ni socialnih demokratov. Pri volitvah bodo pa baje v nekaterih krajih socialni demokratje podpirali protisemite proti drugim strankam, ker je jim na tem, da pride več demokratskih elementov v deželni zbor.

Iz mestnega sveta ljubljanskega.

V Ljubljani, 10. oktobra.

Včerašnje seje mestnega sveta udeležilo se je le 19 občinskih svetnikov. Predsedoval je podžupan g. Vaso Petričič. Najprej se je rešila prošnja društva „Narodni Dom“ gledé stavbinske črte novemu poslopju, katero bode gradilo. Vsprejel se je jednoglasno dotični nasvèt poročevalca stavbenega odseka. S tem je torej ta zadeva rešena in društvo bode lahko pričelo z zidanjem.

Na to se je na predlog jednega mestnih svetnikov prešlo k točki IV. a) b) finančnega odseka: poročilo o prodaji nekaterih mestnih parcel. Podžupan je pa konstatoval, da za sklepanje o tej stvari zbor ni sklepčen, ker po mestnem statutu mora biti navzočih najmanj 20, oziroma 23 odbor-nikov. Zato on misli, da se stvar odstavi z dnevnega reda.

Občinski svetnik g. Gogola je pa želel, da se razpravlja o tej stvari, ker se ne vé, kaj se bode predlagalo. Za predlog, da se posestvo proda, je pač treba navzočnosti dveh tretjin, oziroma treh četrtin mestnih svetnikov, ali za sklep, da se posestvo ne proda, so pa pač tudi navzoči občinski svetniki kompetentni.

Občinski svetnik dr. Tavčar je pa za to, da da se po nasvetu podžupanovem stvar odloži za

drugo sejo, ko za sklepčnost ni dosti odbornikov. Temu mnenju je pritrdil tudi mestni svet.

Na to pa se je začelo posvetovanje o navodilih za mestno računovodstvo in za mestno blagajnico ljubljansko.

Poročevalec g. Svetek je v temeljitem poročilu pojasnil važnost teh navodil. Važno je navodilo za uradnika, da vé natančno, kaj je njegova dolžnost, važno pa tudi za vodjo urada, da vé, kako mu je postopati s podrejenimi uradniki, važno pa tudi za tiste, ki imajo voditi disciplinarno preiskavo, ker je jim za nekako podlago. Vrejeno knjigovodstvo je tudi velike važnosti za redno mestno gospodarstvo, le na njega podlagi je mogoče sestaviti kak zanesljiv proračun. On je že večkrat pogrešal zanesljivega knjigovodstva. Tako navodilo sestaviti pa ni lahka reč, ker je potrebno, da je točno in jasno. Stvar sta pretresovala finančni odsek in odsek za reorganizacijo mestnih uradov. Sestavila sta bila nekaj pododsek iz večšakov v uradnem poslovanju, kateri je navodila sestavil. Odsekoma je pa bilo treba še semterje kaj popraviti.

Poročevalec je sedaj čital dotično poročilo paragraf za paragrafom. Pri večini paragrafov ni bilo nobene debate, temveč so se brez ugovora vsprejeli. Pri nekaterih so se pa predlagale majhne stilistične premene.

Posebno občinski odbornik gosp. Ravnihar se je kot večšak najbolj za stvar zanimal. Premembe so pa le neznatne. Tako se je jedna tuja beseda zamenila z domačo, druga beseda „odbor“ zopet zamenila z besedo „komisarji“, ker po občinskem statutu imajo le od mestnega odbora odbrani komisariji pravico, pregledavati blagajnico.

V praksi ta prememba nima nobenega pomena. Revizijo bodo opravljali člani finančnega odseka, kakor so jo dozdej, samo da kot komisariji, ne pa kot člani finančnega odseka, kar pa stvari same na sebi nič ne preminja.

Poročevalec je konečno predlagal, da navodilo stopita v veljavo z začetkom prihodnjega leta.

Gosp. Ravnihar načelno nima nič proti temu dostavku, le ta pomislek ima, da še sedaj mesto nima uradnikov, in se tudi ne vé, kdaj jih dobi, ker reorganizacija uradov tako počasi napreduje. Zato naj bi se sedaj ne določalo, kdaj da stopijo v veljavo navodila.

Gosp. poročevalcu se zdí, da je to potrebno določiti. Taka določba je pri vsakem zakonu in ta navodila so za mesto vsekako nekaj zakona. Do 1. januarja 1894. leta se pa pač tudi uradniki dobé.

Občinski svetnik g. Gogola misli, da naj se določi dan 1. januarja 1895. leta, ako do 1. januarja 1894. leta ni moč dobiti uradnikov.

Občinski svetnik g. dr. Ivan Tavčar pravi, da on kot načelnik personalnega odseka še dosedaj ni dobil nobenih aktov od župana zastran reorganizacije mestnih uradov. Da se ta stvar enkrat dožene, naj se nalašč v ta namen čez jeden teden skliče seja mestnega sveta. On je pričakoval, da se bode že v današnji seji o tem razpravljalo.

Podžupana prosi, da dobi od župana dotične akte.

Gosp. podžupan obeta, da se čez jeden teden skliče seja.

Gosp. Ravnihar pa umakne svoj predlog, ker vidi, da se bode reorganizacija mestnih uradov le spravila v tek in je upati, da se novi uradniki že do novega leta nastavi.

Zbor je pritrdil jednoglasno poročevalčevemu nasvetu, da stopijo v veljavo določila z dné 1. januarja 1894. Javna seja se je potem zaključila zaradi poznega časa.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 11. oktobra.

(Družba sv. Mohora.) Okoli srede tega meseca bomo mogli začeti letošnje družbine knjige razpošiljati, in sicer po ti-le vrsti: Najprej dobi knjige krška škofija, potem sledijo razni kraji, lavantinska, goriška, videmska, tržaška, zagrebška, senjska, poreška, sekovska, somboteljska in h koncu ljubljanska škofija, ki je bila lanske leto prva na vrsti. Cela obširna razpošiljatev bode trajala nad osem tednov; častite ude ljubljanske škofije zaradi tega prosimo, naj blagovolijo letos malo potrpeti. — Vse č. gospe poverjenike prijazno prosimo, naj blage volje hitro pošljejo po knjige na dotični kolodvor, ko dobijo „aviso“ od železniške postaje, da nam od teh ne bodo dohajale mnogobrojne pritožbe in sitna

vprašanja, ki nam provzročujejo le mnogo dela in nepotrebnih pisarij. — Pri tej priliki prosimo tudi uljudno vse one častite gospode poverjenike, ki prejemaajo knjige v tiskarnici družbe sv. Mohorja v Celovcu, da blagovolijo po tiste od 15. t. m. naprej takoj poslati, da nam zavoji pridejo prej ko mogoče s pota ter nam ne zastavljajo pri razpošiljanju knjig vaestransko potrebnega prostora.

(Iz Novega Mesta.) Predvčeraj 9. oktobra so ogledovali gg. deželni glavar Detela, deželni odbornik dr. Schaffer, deželni poslanec Langer in okrajni glavar Fränzel pl. Vestenec kmetijsko šolo na Grmu. Zidanje nove bolnišnice usmiljenih bratov v Kandiji in šolo šolskih sester v Smihelu, kjer se poučuje tudi nekaj gluhonemih deklic. Zidanje nove bolnišnice hitro napreduje, pa bi še bolj, ako bi tukajšnji gg. mojstri skrbeli za večje število pomočnikov. Sedaj pa dela ne morejo izgotoviti in tako drug družega mudi, ker je treba vedno čakati. — Naša gimnazija ima letos manj dijakov, nego vlani. Vzrok tej prikazni bode pač pred vsem uboštvo. Na vsak način morajo poskrbeti Novomeščani, da se kako ustanovi dijaška kuhinja.

(Kočevska pošta) je včeraj zadnjič vozila. Od danes naprej bodo šle vse pošne pošiljatve po železnici. Poštna zveza ostaja sedaj mej Grosupljem in Novim Mestom, in sicer odhaja ta pošta ob 6 uri 25 minut in ob 7. uri 45 minut.

(Samomor.) V Potoku, komenske fare, se je 7. t. m. utopil 32letni žganjar Jos. Kern.

(Ogenj.) Iz St. Vida: V soboto zjutraj krog pol 2 gorelo je pri Kožuharju na cesti pri Sv. Roku ter so pogorela vsa poslopja razun kovačnice. Galsilei šentvidski so prišli ter toliko pogasili, da ni prišel ogenj v notranje prostore. V nevarnosti bil je tudi sosed Brezovšček, ki se ima zahvaliti mirnemu vremenu, da mu se ni užgalo. Zavarovan bil je pogorelec za 1200 gld. Ne ve se, kako je bilo zažgano. Tudi sinoči bil je neki požar, eni so trdili, da je tam kje v Bukovici, pa iz St. Vida se ni videl.

(40 let čebelar.) Z Dovjega: G. Mihael Ambrošič iz Mojstrane na Gorenjskem, je obhajal letos 40letnico svojega plodonosnega delovanja za povzdigo čebelarje. Smelo trdimo, da si je mož v tej dobi pridobil med čebelarji svetovno ime, kajti njegove čebele poznajo malone po vseh peterih delih sveta. Kako visoko cenijo ptujci našega rojaka, kaže okoli 100 častnih odlikovanj, katere je dobil na razno-terih razstavah. Mejnarodno čebelarsko društvo ga je pa leta 1891 imenovalo svojim častnim članom. Z željo, da tako neumorno delaven kakor njegova čebelica obhaja tudi 50letnico, mu iz dua srca čestitamo.

(Petindvajsetletnica.) Preteklo nedeljo je obhajala č. sestra Leopoldina Hoppe svojo petindvajsetletnico kakor prednica tukajšne kongregacije sestra sv. Vincencija Pavlinskega.

(Imenovanje.) Dr. Viljem Goltsch je imenovan sekundarijem na tukajšni deželni bolnici.

(Za vrtno naprave kmetijske podružnice v Rovtuh) darovala je gospa M. Vilharjeva, graščakinja na Kalcu, znesek 10 gld., in se jej izrekla za ta dar srčna zahvala!

(Uboj.) Dne 25. m. m. so našli ubitega Horvata, kočarskega sina, iz Ihove na Štajerskem. Prejšnji dan je imel v neki gostilni prepir s Petrom in Andrejem Hoinzičem, katera sta sumna uboja in so ja zatorej že zaprli.

(Zadnji ljubljanski mesečni semenj.) Lepo je-sensko vreme zadnjih dni kaže različne nasledke za seboj. Tako je bil n. pr. včerajšnji mesečni semenj razmerno slabo obiskan, ker ugodni ta čas uporabiti hoče pač vsak kmet v to, da spravi svoje poljske pridelke pod streho, komur je pa kaj trta rodila, se mora pa tudi podvzati pri trgatvi. — Manjkalo je pa tudi zunanjih kupcev, ki bi blago dobro plačali.

(Imenovanja.) Poštnimi praktikanti so imenovani gg.: Jurij Gattermayr za Maribor, Franc Natek za Celovec, Lenard Dürnberg za Wolfsberg na Koroškem, Emanuel Fruehtl za Radgono in Karol Pressnig za Maribor.

(Dalmatinske novice.) Velikanski hrvatski izziv se je te dni vršil v Zadru. V semenišču je popravljal neki mestni delavec dimnik, in ta mož se je grozovito pregrešil s tem, da je nesrečni dimnik omazal s trobojno bojo. Stvar je tedaj nekoliko podobna Daničini predrznosti. Semeniško vodstvo je sicer takoj dalo prebeliti barveni izliv navdušenega narodnjaškega delavca, a vendar so prišli v hišo štirje stražniki, menda meneč, da se v semenišču kuje

zarota proti celemu svetu. Poleg tega so laški listi jeli kričati na vse grlo, da je to „predrzen, never-jeten izziv“, in da celo mesto protestuje proti takemu onečaščenju dimnikov. Tej resnični zgodbi ne pristavljamo družega, nego to, da je v zdravstvenem oziru dobro, če oblastva in činitelji javnega mnenja poskrbé včasih tudi za pošten smeh! — Mil. škof bokokotorski, dr. Tripon Radoničić, ki je bil hudo bolan, se je vrnil te dni z Dunaja ozdravljen v svojo škofijo. — Mejnarodni sestanek krščanskih starinoslovcev, ki se je letos odložil, bo prihodnje leto, in sicer, kakor je dozdej ukrenil odbor, — binkoštno praznike. — Mladi, a jako spretni slikar-frančiskan, o. Medović, o katerem smo že poročali, bo slikal po nalogu zagrebške vlade popravljenno prvostolno cerkev. — Srbsko miroljubnost označuje ta-le dogodek: Nekaj srbskih vojaških novakov je prirjulo in prikričalo v mesto. Nosili so pred seboj zastavo z napisom: „Živela Srbija!“. Nekateri Hrvatje so se nad tem izpodtikali in so uljudno opozarjali kričače, naj ne izzivajo. Konec pa je bil tak, da je hotel te Hrvate predstojnik Vučković, ki je sam strasten Srb, dati zapreti. — Pred nekaj dnevi se je mudil v Zadru sloveči angleški stavitelj Jakson, po čegar načrtu se zida veličastni zvonik stolne cerkve. Bil je zadovoljen z delom. — V Boki Kotorski najbolj šarijo Srbi. Črnogorci, ki vedno občujejo s Kotorom, se večkrat za stalno nastanijo tam in potem rujejo proti hrvatstvu in katoličanstvu. V vseh zastopih hočejo imeti večivo in, žalibog, jo tudi imajo.

(Železnica v južni Rusiji.) Iz Kijeva poroča „Przeglad“, da misli ruska vlada poddržaviti vse železnice v južni Rusiji. To bi imelo za Poljake zle nasledke. Sedaj službuje pri teh železnicah nad 2000 poljskih uradnikov, katere bo država brez dvojbe tedaj premestila, če jih ne bo še odpustila iz službe.

(Janez Fr. Kasperek,) gališki Poljak, veteran iz l. 1831, je umrl pred nekaj dnevi v Parizu. Poljski šoli v Batinjolah je volil 46.000 frankov, društvu veteranov poljskih sv. Kazimira 20.000 fr., društvu za varstvo otrok v Remsu 20.000 fr. Bog plačaj velikodušnemu domoljubu.

(Lep vzgled.) Slikarska dela v panorami deželne gališke razstave je prevzel g. J. Styki. Predno je pričel delo, je hotel izprositi si božjega blagoslova. Dne 6. t. m. je zato njemu in njegovim tovarišem blagoslovil provincijal barnabitski po sv. maši palete in čopiče. Kedor je z Bogom, je Bog z njim!

(Nova maša.) Adam, knez Sapieha, ki študira bogoslovje pri jezuitih v Inomostu, je daroval prošlo sredo svojo novo mašo.

(Katoliška cerkev na Ruskem.) Ruska vlada je brez pravega vzroka razpustila bernardinski samostan v Veliki Voli in ga pograbila zase. Nesrečne menihe (4 patre, 3 klerike in 1 brata) je kar svojevoljno premestila v Kole v kujavsko-lahiški škofiji.

(Ali se obetajo zopet Tučempí?) Vas Döbrovka, koder prebivajo katoličani grško-slovanskega obreda spada v humienjsko faro. Razmere v fari so take, da so Dobrovčanje sklenili na vsak način odločiti se od nje. V ta namen so odposlali prošnjo grško-kat. konzistoriju v Premišlju in pravijo, da prestopijo k latinskemu obredu, če jim konzistorij ne ugodí.

(Vojska bo!) Tako prerokuje neki benečanski list, ki trdi, da bo l. 1894 izvestno vojna. Prerok tega lista piše: „V asolski pokrajini blizu Treviso vršile so se leta 1847 vojaške vaje in 1848. l. bila je vojna. Leta 1857 bile so v tem kraju zopet vojaške vaje in leta 1859 nastala je vojna. L. 1865 vršili so se okolu Asole tretjič manevri in nastopno leto 1866 vnela se je zopet vojska. Od te dobe se blizu Asole niso vršile nobene vojaške vaje do letošnjega poletja. Vsled tega se izvestno smemo nadejati vojne!“ — Nihče bi ne verjel, da bi tako oddaljeno mesto, kakor je Asola in čegar ime je skoro nepoznato, moglo imeti tako znaten in usoden vpliv na tek svetovne povestnice.

(Napoleon I. na odru.) Ravnatelj gledišča „Porte St. Martin“, Rochard, prireja velikansko vojaško dramo, ki se nazivlje „Napoleon“ v šestih dejanjih in 66 prizorih, mej kojimi so glavni: „Bitva pri Šlavkovem“, „Kronanje cesarice Josipine“, „Kronanje Napoleonovo“, „Na otoku Sv. Helene“, „Smrt cesarjeva“ itd. V igri nastopi 300 oseb. V prizorih z bitvami bo ozadje popolnjeno z nekoliko tisoč kovinastimi vojaki. Troški so proračunjeni na 250.000 frankov.

(Pomanjkanje dela v Ameriki.) Od 100.000 članov obrtnega društva v Novem Jorku jih je sedaj 36.177 brez dela, torej 27 odstotkov. Pri nekaterih obrtnih, kakor pri krojaštvu in čevljarstvu jih je do 5% brez dela.

Društva.

(Slov. del. pev. društvo „Slavec“) priredi v nedeljo dne 15. t. m. ob ugodnem vremenu popoldanski izlet v Šmarije in Laverco. Člani društva zbirajo se ob 12. uri na južnem kolodvoru. — Pri g. Lenčetu v Laverci, je prosta zabava s petjem in raznimi igrami, odhod v Ljubljano je z večernim vlakom. Gostje dobro došli. — Ta izlet bi se bil imel vršiti že v spomladi, a se je vsled neugodnega vremena in družih društvenih nastopov preložil na nedoločeni čas. — K obilni udeležbi vabi odbor.

50.000 goldinarjev je glavni dobiček velike inomoške 50krajcarske loterije. Častite čitatelje opozarjamo, da je žrebanje že dne 26. oktobra.

Spominjajte se
„katoliškega sklada“
ob raznih prilikah!

Telegrami.

Dunaj, 11. oktobra. Nadvojvoda Albreht je odpotoval v Stuttgart, da obišče vojvodo Virtemberskega in njegovo soprogo.

Dunaj, 11. oktobra. Budgetni odsek je sklenil na predlog Plenerjev, da odstopi od okrajšanega postopanja pri budgetnem posvetovanju. Budget se bode najprej rešil v budgetnem odseku, potem se pa predloži zbornici.

Dunaj, 11. oktobra. Vladna predloga o o deželni brambi določa dveletno aktivno službo in desetletno neaktivno za vso deželno brambo, izimši Tirolsko in Predarelsko. Po določenem številu podčastnikov se bode moglo primerno število moštva tretje leto obdržati v aktivni službi. V nagibih se navaja izredni razvoj vojne sile vseh večjih evropskih držav, in da je Avstrija relativno zaostala. Da pa moramo v vojni si pomagati, je potrebno, da se deželna bramba vsaj približa obstoječim temeljnim pogojem. Določba dosedanjega zakona, da je za porabo deželne brambe zunaj države potrebno državnega zakona, se ni vsprejela v predlogo. Vojnemu vodstvu se mora omogočiti v vojskinem času, da razpolaga z vsemi silami države.

Zagreb, 11. oktobra. Danes ob polu šestih zjutraj je bil močen potres, ki pa ni napravil nobene škode.

Budimpešta, 10. oktobra. Zbornica poslancev je sklenila po izredno odobravanem govoru ministerskega predsednika, da položi ad acta peticijo o odgovorih vladarjev v Borossebesu.

Pariz, 10. oktobra. Ferdinandu Lessepsu se zdravje boljša. Nevarnost je minula.

Madrid, 10. oktobra. Jednajst kabilskih rodov je zbranih okrog Melille. Težave pa jim napravlja preskrbovanje živeža. Mej Marokom in Gibraltarjem je živahna trgovina z orožjem.

London, 10. oktobra. Po poročilih iz Rio-di-Janeira je mesto dosedaj mirno. Bombardovanje se ni ponovilo. Peixoto je odstranil baterije iz mesta in vsled tega je admiral Mello obljubil, da ne bode streljal na mesto.

Popolnoma svilene tiskane foularde

od 85 kr. do gld. 3-65 meter — (kacih 400 različnih baž) — potem črno, belo in barvasto svileno blago od 45 kr. do gld. 11-65, gladko, progasto, prižasto, vzorčasto, damasti itd. (kacih 240 različnih baž in 2000 različnih barv, narčtov itd.) poštnine in carine prosto. Vzorci pošljejo se z obratno pošto. Pisma veljajo 10 kr., dopisnice 5 kr. v Švice.

Tovarna za svileno blago G. Henneberg
(13 2) (e. in kr. dvorni založnik v Curihu (Zürich). (16-13)

Umrli so:

V vojaški bolnišnici:

8. oktobra. Vencel Kaucky, častniški sluga, 23 let, vsled legarja v črevih.

Tuji.

8 oktobra.

Pri **Maliču**: Luschin pl. Ebengreuth; Aal, Ram, Gebhardt, Stein, Klöss, trgovci; Hunak, Esinger, Wagner, Mannheim, potovalec, z Dunaja. — Sturm, potovalec, iz Gradca. — pl. Garzarolli; Jerina; Hagenauer, in Zinner, trgovci, iz Trsta. — Elstner, trgovec, iz Brna. — Menger, trgovec, iz Mogunca. — Fischer, trgovec, s soprogo, iz Budimpešte. — Fuchs; Zanier, potovalec, iz Praga. — Godina, potovalec, iz Pariza. — Pilgrim, potovalec, iz Berolina. — Schimbaim, računovodja, s soprogo in hčerjo iz Mestre.

Pri **Stonu**: Schmuck, inženir; dr. Ornstein, odvetnik; Eisenstädter, Blau, Stern, trgovci, z Dunaja. — Križaj iz St. Petra. — dr. Wetenhofer, kopališni zdravnik, z Dunaja. — Diamant iz Praga. — dr. Hirschfeld, zobozdravnik, iz Merana. — Vavken, trgovčeva soproga, iz Litije. — Wallstein iz Loza. — Müller, tovarnar, iz Zgorzelca. — Troger iz Beljaka. — Jeschernigg s soprogo iz Kranja. — pl. Meeraus iz Pulja. — Grof Strassoldo iz Gorice. — Aney iz Trsta. — Reinisch, trgovec, s Češkega.

Pri **avstrijskem caru**: Filipon iz Trsta. — Wöll, gledališki igravec, iz Inomosta. — Homan iz Radovljice. — Flöš iz Ljubljane.

Pri **bavarskem dvoru**: Zadnik, uradnik, s soprogo, iz Trsta. — Schmidberger, potovalec, z Dunaja. — Schneller s soprogo iz Doline. — Lasnikar iz Kamnika. — Maischer, sprevednik, s soprogo iz Ljubljane.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	razkoma v mm	toplomera po Celziju				
10	7. u. jut.	736 0	10-6			3-00 dež
	2. u. pop.	736 6	19-0	sl. svzh.	del. oblač.	
	9. u. zveč.	740 8	12-2	„	jasno	
Srednja temperatura 13 9°, za 0-6° nad normalom						

Uradne
in trgovske
KOVERTE
s firmo priporočila
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

Zadnji
mesec.

Inomostske srečke
à 50 kr.

Zadnji
mesec.

Glavni dobiček **50.000** goldinarjev.
(457 18-13)
Srečke à 50 kr. priporočila J. C. MAYER.

Tržne cene v Ljubljani

dne 11. oktobra.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, m. st.	7	80	Speh povejen, kgr.	—	66
Rež,	6	—	Surovo maslo,	—	86
Ječmen,	6	—	Jajce, jedno	—	3
Oves,	6	40	Mleko, liter	—	10
Ajda,	8	—	Goveje meso, kgr.	—	64
Proso,	6	—	Telečje	—	58
Koruz,	5	80	Svinjako	—	62
Krompir,	2	14	Koštranovo	—	36
Leča, hktl.	12	—	Pišanec	—	50
Grab,	12	—	Golob	—	18
Pizol,	8	—	Seno, 100 kgr.	—	3 57
Maalo, kgr.	1	04	Slama,	—	2 67
Maat,	—	68	Drva trds, 4 kub. mtr.	—	7 20
Speh svež,	—	62	„ mehka,	—	5

Na prodaj je 90 cm. visok

križev pot

z ličnim okvirom vred. popolno izgotovljen, za nizko ceno

65 goldinarjev.

FR. TOMAN,

podobar in pozlata, 482 6-4

v Ljubljani, sv. Petra cesta šte. 4.

Učenca

starega 13 do 16 let, ki zna slovenski in in nemški, sprejme takoj prodajalnica z mešanim blagom.

499 4-3

Kjé, pové iz prijaznosti upravnistvo.

Služba orgljara in mežnarja

se razpisuje pri

župnijski cerkvi sv. Marjete na Muti
do 1. decembra.

Prosto lepo stanovanje; dohodki obojne službe znašajo v denarji okolu 230 gld. Tudi zemljišča je nad 3 orale. Spretnost v orgljanju se tirja; seveda imajo cecilijanci prednost. Služba se nastopi s 1. januarjem 1894.

Cerkveno predstojništvo na Muti

na Štajerskem. 465 10-7

Umetne zobe in zobovja

stavlja na način, ki ne provzroči nikakih bolečin, ter opravlja vse zobne operacije in zobna plombovanja

A. PAICHEL,

(108) 36 zobozdravnik

pri Hradskega mostu I. nadstr.

Dunajska borza.

Dne 11. oktobra.

Papirna renta 5%, 16% davka	96	gld. 80	kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	96	70	„
Zlata renta 4%, davka prosta	119	—	„
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	96	25	„
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	990	—	„
Kreditne akcije, 160 gld.	334	—	„
London, 10 funtov strl.	126	65	„
Napoleonodor (20 fr.)	10	05 1/2	„
Cesarski cekini	5	99	„
Nemških mark 100	62	25	„

Dne 10. oktobra.

Ogerska zlata renta 4%	115	gld. 80	kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	93	70	„
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	145	50	„
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	161	25	„
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	194	—	„
Zastavna pisma avstr. ostr. zem. kred. banke 4%	98	50	„
Zastavna pisma	101	10	„
Kreditne srečke, 100 gld.	194	25	„
St. Genois srečke, 40 gld.	67	75	„

4% srečke dunajske parobrodne družbe	136	gld.	—	kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	18	40	„	„
Rudolfove srečke, 10 gld.	24	—	„	„
Salmove srečke, 40 gld.	69	—	„	„
Windischgraezove srečke, 20 gld.	60	—	„	„
Ljubljanske srečke	24	25	„	„
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	149	—	„	„
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2880	—	—	„	„
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	104	—	„	„
Papirnih rubeljev 100	131	75	„	„

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izkrcanju najmanjšeza dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.